

V. Prošch za naš, o swjaty Józefje!

R. Zo bychmy dostojni byli slubjenjom Chrystusowych!

Móblmy jo! Prošymy, Anježe, njech smy pschez za-
stuhby nawoženje twojeje najswjeczišcheje rodžiczerki pod-
pjerani: zo by, schtož našcha zamožnosć njedóstanje, pschez
joho zastupowanjo nam date bylo. Kotryž žitny sy a
kralujesch Bóh wěli na wěli. Amen.

Rozwucžne spomnjeńcžo.

Swjaty Józef, nawoženia s. Marije a zastaraczer
abo kubkować Jězusowy, je patron knježniskeje czistoty a
dobroho zastaranja, tohodla tež patron slubjenych, man-
dželskich a knježnow, džeczi, syrotow a mrějachych. Tež cze-
sczuje so hašo patron nanow a hospodarjom, kaž tež
rjemjesnikow a druhich džekaczerjom. Samž Pius IX.
je joho w l. 1870 za zašitarja katolskeje cyrkwi — póbla
s. Michała — wuzwolił. Jeho hłowny swjedžen je
19. měrc; swjedžen joho zwěrowanja je 23. januara
a 3. njedžela po jutrach je zašitarštwu s. Józefa wot
l. 1847 w cykej cyrkwi postwjecžena. Čžescžowarjo s.
Józefa postajeja k joho cžesczi tež cykly měšac měrc a
hewať kóždu srjedu. Někotři postwjecžerjo druhdy sydom
za sobu scžehowace njedželske dny k cžescžowanju 7 bolo-
scžow a radoščow s. Józefa. (Hladaj w Nowej Winicy
Jězusowej.) Tež su w katolskej cyrkwi bratstwa a to-
waštwu pod zašitom s. Józefa.